

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quartus. Quale iudicium poßint ferre scholastici de statibus modi
operandi supernaturaliter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

Quarto, denuò secundum libertatem, statu Transformationis ascendentis; quando in insimis tandem obumbratio fruituia, in toto, à captiuitate illa cœlesti, remiserit; tandem statum perfectæ libertatis consi quitur. vbi quanto liberius ex imis, & centralibus ad spiritualia, & supraea conscenderit; tanto etiam amplius ad circumferentiam totius compositi, scilicet animæ, & spiritus, diuinæ amicitiæ vnguenta, benignè distribuet, donec in summo huius Transformationis ascensu, Deū quem semper ut Terminum ad quem, & ut ultimum, & perfectissimum suæ operationis, in summa spiritus libertate obtinebat; denuò per modum primi principij, & termini à Quo (præexistentiæ fruituæ,) possideat, ab eoque amorosa captiuitate, vitam, & halitum suscipiat. Et cum vicissitudo hæc, utriusque scilicet modi Transformationis, (maiori tamen charitatis intensione) per opreatissimam illam diuinam, & libertatem, & servitutem, sufficienter viatorum perfectioni, & merito, cum dono habitus supernaturalis sapientiæ, prospiciat; ad praxin, ulteriores, & sublimiores status, non ponimus.

Quinto tamen sequitur status Viatorum sanctorum, qui in perfectissima spiritus Sancti captiuitate, gratia miraculorum, dono prophetiæ, fidei certitudine, visionum, & reuelationum magnitudine, Ecstasis, raptusque altitudo ne, & huiusmodi specialibus diuinæ amicitiæ signis, sanctitatis prærogati-

ua, dignati sunt de qua (cum nostram experientiam longè præcellat) paucantum, eaque ad maiorem præcedentium notitiam, nec non cautelam eorum, qui satis humiliter non sentientes, ultra sortem sese erigerent, dicimus a infra Finaliter autem pro toto operis perfectione, accedit status clara visionis: de quo, in hac vita sublimiores scholasticos dicere, at in futura vita, Beatos profundissime frui, sinemus, hac breuitate, & quo ad fieri potuit ordinata summa: (statuum diuersitatem, pro ut ad perfectionem, & decorem Ecclesiæ Dei pertinet) exposuisse, contenti: cum verò mystica, ut potè occulta, præ nimia sui subtilitate vix dici, & ab inexpertis vix credi, possint; consequenter dicendum erit,

*Quale iudicium possint ferre Scholastici, de
statibus modi operandi superna-
turaliter.*

ARTICVLVS QVARTVS.

Quidam audaculo ingenij pruritu, in iam enumeratos supernaturales status, diuinissimaque mysticorum scriptorum documenta, immatura cruditate nonnunquam excanduerunt; turpiter, quod primo quidem scire oportuisset, ignorantes, paucissima à Catholicis fuisse conscripta, quæ pia interpretatione defœcato animo, non sint quam maximè salubria. Vnde etiam [in Theologia mystica b multa repe-

a Dec. 9. b Sandæ. Theol. Myst. prafat. ad loc.]

seperare est, quæ vulgus non capit: multa quæ profanè doctis paradoxæ videri possint, multa quæ admirationem parvunt: nihil, quod si bene intelligatur, & pium habeat interpretem, ac explanationem minimè malignum; falsitatis, aut impietatis titulo condemnari debeat addo: nihil, quod cum Philosophorum, & Scholasticorum enuntiatis non probè conueniat.] præser-
tim si obseruetur *a* [cuilibet videri se
hoc ipsum esse, quod est optimum in
se.] & inusitatos etiam loquendi mo-
dos, eiusmodi optimum quod in se esse
sentiunt, ne quidem sufficienter, expli-
care. Quia ergo [illa potentia *b* quæ est
affactus, & supremum in hominis spi-
ritu, Spiritui Sancto immediate amoris
vinculo est vñibilis: ut est supremum in
spiritu, quasi ab omnibus ignoratur,
nisi ab illis, in quibus ab igne sancti Spi-
ritus, immediate affectus tangitur, &
mouetur:] hinc non possunt Schola-
stici, de occultis perceptionibus mysti-
corum, ita secure, sicut de veritate re-
uelata (qua æquè solidè, vt ex princi-
pijs per se notis argumentantur) iudi-
care; aut diuinissimas vñiones æquipa-
rare. [modo contemplationis com-
muni, & Scholastico; qui est per mo-
dum inquisitionis, & eleuationis pau-
latim ascendens: incipiensque per ex-
ercitium ab inferioribus, ad supe-
riora.]

Possunt tamen eiusmodi mystico-

rum profunda [perlegere, dummodo
credant eis. alioquin d ipsi talia tru-
tantes, deficerent scrutinio; & non nisi
laqueos infidelitatis fibimet acquire-
rent, & densioribus tenebris circum-
voluti, cæcarentur.] in arcano enim
amore [comparantur docti Philoso-
phi pueris, qui attentè legunt litteras
aureas; sed e quid litteræ significant,
non intendunt.] ideo primum qui-
dem [lectorem finito, ne fortè cre-
dat quod sibi sufficiat lectio sine vn-
ctione, speculatio sine deuotione, inue-
stigatio sine admiratione, circumspe-
ctio sine exultatione, industria sine pie-
tate, scientia sine charitate, intelli-
gentia sine humilitate, studium absque di-
uina gratia, speculum absque sapientia,
diuinatus inspirata.]

[Nec quisquam ergo minus per-
fectus spectatum veniat. g Ut enim ijs,
quibus valentes oculi non sunt, aduer-
sus radios solis intueri periculose sunt;
sic perniciosum est, ea quæ supra nos
sunt, aggredi.] quia nimirum [diui-
na omnia *b* quæque nobis patefacta
sunt, ex solis communionibus intelli-
guntur, ea autem qualiacunque sint,
principio suo, atque sede, mentem, om-
inemque essentiam ac scientiam supe-
rant.] possunt insuper præclariores
Scholastici, iudicium ferre, num scripta
cum bonis moribus probè conueniant;
num etiam fortè aliqua hæretica
prauitate infecta sint; neque enim de-
bet inveniri nisi bona sint

a S.Thom. I.2. q.3. a 5. c. *b* Theol. Myst. apud S.Bonau. *c* Harph. l.3. p.1. c.8. *d* Gerf. Theol.
spec.conf.8. *e* S. Bonau. Diet. sal. tit. 6. c.3. *f* S.Bonau. in prol. Itin. ment. *g* S. Dion.de
Ecccl.Hier. c.2. *h* Idem.

sunt hæretici, qui de rebus mysticis, & diuinitatis fruptione scripsérunt. porrò quam devotè, Scholasticorum non nulli, de mysticorum negotio, loquuti fuerint, hic consequenter dicemus,

Pientiores Scholasticos de mysticis, & recte sentire, & à Deo deuotionis solamine dignari.

ARTICVLVS QVINTVS.

Longè deuotiori animo, vt cum præstanti summarum naturarum ordine, ea quæ altiora profundioraque sunt, quam quæ intelligere possunt, reuererentur:] de rebus nostris, sentiunt pientiores viri, quibus cum sacra doctrina, credita sunt eloquia Dei. vndē [patet; inquit, Lessius, non esse b contemnendos scriptores mysticæ Theologiæ, etiam si ea, quæ ipsi scribūt, nos non experiamur; quia cum multis eorum sint viri Sanctissimi, & omnibus virtutibus ornatissimi; non facile putandum, eos decipi: cum omnia quæ passim de suis experientijs scribunt, facillimè fieri, & explicari possint: & alibi, [modum amoris, inquit, c qui impellit ad vunionem, per quandam liquefactionem, & demersionem in abyssum diuinitatis, interdum experiuntur viri Sancti contemplationi dediti; qui etiam vt sensum exprimant, vtuntur subinde quibusdam loquendi formulis, quæ

benignè sunt intelligendæ. vt quod amatorij spiritus in Deum altissimè subleuati, liquecant, & defluant in incognitam caliginem, amittant se ipsos & perdant in abysso diuinitatis, transeant in esse increatum, ac ideale; in quo fuerunt ab æterno: fiant vna simplex beatitudo, vnum amoris incendium cum Deo, non enim hæc ita accipienda sunt, quasi per amorem, re ipsa, amittant suum esse creatum, & mutentur in diuinitatem; sed alio modo, idque dupliciter. primò quod ista fiant, quantum est ex vi affectus. summus enim amor ad summam nititur vunionem, & si fieri posset ipsum amantem converteret in amatum, vt ipse se totum illi perfectissimè impendat. & vniat. Secundo quod ista fiant iuxta sensum, & perceptionem contemplantium, præsertim in hac vita. ita enim amore accenduntur, vt sibi quasi deficit, & liquefcere videantur: & ita potenter trahuntur in abyssum diuinitatis, vt in illum veluti demergi, & absorberi videantur, & se ipsos in illa perdant, adeo vt suum esse creatum ibi non sentiant, sed solam Dei essentiam.] pio insuper affectu Crodicius Mystica Scholasticis, præfert, [si mihi, inquit, optio d daretur, quam citè laboriosam istam nostram innimeris inuolutam quæstionibus, quam in scholis profitemur scientiam, commutarem cum sapida illa notitia, quam simpli-

a S. Dion. b l. 2. de sum. Bon. c. c. c Isid. c. 2. d Tom. 8. conc. p. 98.